

TE GAST

Welkom wolf, ik hoop je tegen te komen

„De mens vormt de grootste bedreiging.” FOTO SHUTTERSTOCK

Hoe ver mensen en vooral ook politici en boeren, een uitzondering daargelaten, van de natuur zijn verwijderd, toont de ‘agrarische’ discussie over de wolven wel aan. Ooit was die verbinding met de natuur wel anders, maar dat is alweer een lange tijd geleden. Zodra economische groeicurves of in dit geval schapen en lammetjes in gevaar komen, trekt weer een heel bataljon aan het angstinfuus hangende lieden eropuit om de economische groei in stand te houden c.q. ‘vraatzuchtige’ wolven de pas af te snijden. Of liever nog de jagers in stelling te brengen.

En dan te bedenken dat vele miljoenen schapen en lammetjes al vroegtijdig door de mens in de industriële vleesmachines zijn verwerkt voordat er aan de horizon enigszins sprake is van een teken van de wolf. Relativering is ook in deze bij politieke partijen als de VVD, het CDA en organisaties als het LTO niet een sterk punt. Misschien gaat de wolf wel als bliksemafleider dienen voor de vele grootschalige misstanden in de intensieve land- en tuinbouw. ‘Bewuste boeren voeden de wereld’, las ik ergens aan de rand van een akker waar net een enorme trekker zijn ‘gifvleugels’ uitspreidde. Roundup, systemische bestrijdingsmiddelen, grondstructuurvernietiging, overbemesting, fraude, fijnstof, vogels als kraanvogels weggagen en straks de wolf demoniseren, het is het nieuwe normaal. En wij maar naar gezonde Parijs-akkoord-lucht willen happen.

De wolf, hij hoort er natuurlijk gewoon bij. En ja, ze lusten zo nu en dan wel een stukje vlees. Vooral als ze het gemakke-

lijk wordt gemaakt en omheiningen niet functioneel zijn is een schaap natuurlijk een makkelijke prooi. Een gedegen wolvenbeleid en goede voorlichting over hoe de daaruit voortvloeiende maatregelen tijdig te realiseren is een eerste vereiste. Maar ik vermoed – met de huidige politieke wind van meer asfalt, ongeremde economische groei en het op vele fronten aanjagen van angst – dat voor het ‘veilige gevoel’ wordt gekozen. Ik vrees dat, als wolven het asfalt met zijn alsmaar uitdijende verkeer al overleven, er ergens wel weer wat door de politiek gesteunde lieden het lamsboutje laten prevaleren boven de aanwezigheid van een biodiverse medebewoner.

De politiek van het nooit genoeg ziet altijd en overal te veel wilde dieren (maar ook andersdenkenden en kwetsbaren) die een gevaar vormen voor de steeds kunstmatiger wordende samenleving. En dat terwijl de mens, als enige soort met onder meer zijn teveel aan landbouwhuisdieren, de grootste bedreiging vormt voor biodiversiteit, natuur, de aarde. Of gaan we voor het teveel van onze soort ook jagers aanstellen?

Ik zeg: welkom wolf. Ik hoop je nog eens tegen te komen hier in het Drents-Friese wold of bij het Fochteloërveen. Of misschien heel plotseling als ik met mijn streekeigen honingbijen bezig ben. Wolven en mensen, ze horen al meer dan 15.000 jaar bij elkaar. Waar zijn we eigenlijk bang voor (gemaakt)?

SJOERD BONNEMA
Kleinschalig ecologisch ondernemer, De Kleine Salamander, Fochtelo